

PER DURAR

L'arquitectura es troba present en tots els hàbitats en els quals les persones desenvolupem la nostra activitat. És per això que, com a arquitectes, tenim la responsabilitat de projectar espais confortables, segurs i inclusius, amb capacitat d'emocionar i que, alhora, ajudin a fer societats més justes.

Amb la voluntat de desenvolupar els Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS), i des de fa anys, el COAC té el compromís d'aportar el 0,7% del pressupost dels seus òrgans centrals per al suport de projectes de desenvolupament, a Catalunya i a països en vies de desenvolupament, que siguin impulsats per arquitectes conjuntament amb organitzacions sense ànim de lucre. L'àmbit d'actuació del Grup de Treball de Cooperació del COAC se centra a millorar les condicions de l'hàbitat. Això pot ser tant en el disseny espacial i ordenació del territori, com en la cobertura de necessitats socials bàsiques, la construcció d'edificis de suport col·lectiu o la recuperació i conservació de la memòria històrica arquitectònica, sempre amb la mirada posada en la reducció de les desigualtats socials.

El projecte a Burkina Fasso que mostra aquesta exposició forma part dels projectes realitzats amb el recolzament del COAC. Duta a terme al poblat de Tangassogo, aquest projecte de restauració i protecció patrimonial ha comptat amb la participació col·lectiva de les dones per mantenir els enlluïts de les seves cases de fang, donant a conèixer no només les tradicions d'una ètnia, sinó el treball conjunt entre famílies i comunitats veïnes com un acte lúdic de trobada. Aquest projecte reflexa com la cura de la casa representa, alhora, una oportunitat per reforçar els vincles del treball en equip, com a essència de les tradicions.

Tangassogo és un exemple de la importància de la rehabilitació integrada en el més profund de la cultura d'un poble. Aquest treball comunitari de Burkina Fasso ens retorna la mirada a aquelles tasques que es feien a les poblacions cohesionades del nostre territori, com pintar la casa, refer el teulat, reparar les fonts d'aigua, reconstruir murs de pedra i molts més treballs de la vida quotidiana vinculats a l'hàbitat. La socialització dels treballs ajuda a aprendre a treballar plegats, trobant cadascú el seu rol en la comunitat.

Com a societat, hem d'aprofundir en la cultura de la rehabilitació, com a compromís personal envers a l'hàbitat comú, adaptant-nos als reptes que té la rehabilitació en el nostre context, com reduir els consums dels edificis i afrontar l'emergència climàtica.

PER DURAR ens explica i documenta aquest esperit comunitari de suport mutu, entenent col·lectivament que és treballant entre tots i conjuntament que podrem socialment "perdurar" en el temps. A través de les fantàstiques imatges, es posa en valor que el manteniment de la casa (*la llar*) és una activitat col·lectiva, i que les dones hi tenen un paper primordial perquè la casa -física i ambiental-, pugui perdurar al llarg de generacions.

Miquel Sitjà i Sandra Bestraten

Cooperació COAC